

opusdei.org

Misión Cumprida

Artigo publicado no Correo Gallego o Sábado 28/04/2012 "in memoriam" de Dolores Rodeyro Pimentel agregada do Opus Dei.

28-04-2012

Quixo o destino que baixo o azul ceo do atardecer da súa querida Compostela, familiares e amigos despedísemola o pasado 8 de marzo, data na que en todo o mundo se homenaxea á Muller Traballadora. Dolores Rodeyro Pimentel, nacida en Santiago en 1933, ao longo dos seus 79 anos atesourou méritos sobrados

para devandito calificativo. Foi unha persoa boa, unha de tantas que poboan o noso mundo e a súa gran obra atopámola nun sen fin de pequenas accións diarias en favor dos demais, xenerosas iniciativas que a facían feliz e identificábana.

Foi a quinta do sete fillos de Enrique Rodeyro e Dolores Pimentel. O seu pai, a quen a súa cegueira non lle impediu sacar adiante durante a primeira metade do século XX a súa numerosa familia, exerceu como docente no antigo colexio de cegos e xordos de Santiago, actividade que compaxinou coa representación de casas comerciais. A súa nai, xa orfa na súa adolescencia, transmitiulle a capacidade de sacrificio e a constancia que a acompañaron durante o seu camiño vital.

Pero foi no seu pai en quen descubriu Dolores exemplo e don para formarse no mundo do ensino e

opositar gañando praza como Mestra Nacional. Así obtivo sucesivos destinos en escolas rurais para finalizar gañando praza vocacional en 1968 no Colexio de Xordos de Santiago, no que concluíu a súa actividade laboral xa como funcionaria da Xunta na primeira metade da década 1990. En todas estas poboacións deixou constancia da súa pegada e segue sendo lembrada, admirada e querida polas xentes daqueles lugares onde educaba a clases de 80 nenos en humildes escolas dirixidas e habitadas por unha única mestra.

Foi persoa altamente respectuosa, disciplinada, comprometida e solidaria, recta nos seus principios e valores, meritoriamente cumpridora, sacrificada e leal. Nunca deixaba un traballo a medias e aos seus sobriños cegos entre os que me atopo, sempre nos conduciu cara a unha orde estrita, segura de que así

alcanzariamos unha maior autonomía e independencia.

Admirable resultou o coidado e atención que proporcionou a longo prazo ancianidad da súa nai até o seu falecemento en 1993, así como, con tanta actitude entregouse á súa vida espiritual na súa familia do Opus Dei, á que solicitou admisión como agregada cando contaba con trinta e un anos de idade, compromiso que con infinito agarimo foille afectuosísimamente correspondido.

Durante a súa vida impartiu grandes leccións a quen estivemos á súa ao redor, non obstante a última e maxistral comezou en 2011 cando se lle diagnosticou un cancro de páncreas, acreditando durante a enfermidade unha gran valentía e enteireza, demostrando con pleno coñecemento, método e constancia como se loita con serenidade até o último minuto dun partido contra un

rival que se sabía superior. Neste tempo ensinounos como saborear o crepúsculo da vida cando a conciencia está tranquila e un recoñécese así mesmo a satisfacción do deber cumprido e, coa admiración dos facultativos que a atenderon, quixo estar consciente até o seu último alento gozando e facendo gozar do seu agarimo aos máis próximos.

José Ángel Abraldes

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
gl-es/article/mision-cumprida/](https://opusdei.org/gl-es/article/mision-cumprida/)
(20-04-2025)